

Pregled izdvojenih odluka Suda Bosne i Hercegovine iz krivične oblasti za period od januara do juna 2022. godine

Pripremila: Emira Hodžić, Sud Bosne i Hercegovine

Uvod

Za period januar-juni 2022. godine izdvojeno je pet sažetaka odluka iz krivične oblasti.

Predmet broj S1 3 K 040465 21 Kž 2 od 21.01.2022. godine, posljedice zaključenja sporazuma o priznanju krivice

Činjenice i žalbeni navodi

Presudom Suda Bosne i Hercegovine broj S1 3 K 040465 21 Kps od 03.12.2021. godine, donesene nakon prihvatanja sporazuma o priznanju krivnje, optuženi je oglašen krivim da je počinio krivično djelo Neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195 stav 1 Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, te mu je Sud uz odgovarajuću primjenu zakona izrekao kaznu zatvora u trajanju od jedne (1) godine. Od optuženog su oduzeti predmeti pronađeni prilikom pretresa, te je obavezan na naknadu troškova sudskog paušala, kao i troškova odbrane po službenoj dužnosti.

Protiv prvostepene presude žalbu je izjavila braniteljica optuženog zbog odluke o troškovima krivičnog postupka i bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 188 stav 4 ZKPBiH, s prijedlogom da Vijeće Apelacionog odjeljenja Suda BiH uvaži žalbu i preinači presudu, te optuženog oslobodi obaveze plaćanja troškova krivičnog postupka koji se odnose na troškove odbrane po službenoj dužnosti.

Žalbeni navodi odbrane su se zasnivali na činjenici da Sud nije na pravilan način utvrdio materijalne prilike optuženog, posebno navodeći da se radi o nezaposlenoj osobi koja živi sa starim roditeljima i malodobnom kćerkom. Nadalje se žalbom isticalo da je odbrana optuženog po službenoj dužnosti dodijeljena optuženom upravo zbog njegove loše materijalne situacije.

Odluka

Razmatrajući žalbene navode Apelaciono vijeće je žalbu odbilo, te potvrdilo prvostepenu presudu. Vijeće je prije svega imalo u vidu da se optuženi prilikom zaključenja sporazuma saglasio da mu se za učinjeno krivično djelo izrekne kazna zatvora u trajanju od jedne (1) godine, kao i da je optuženi zaključio sporazum pod uslovima i na način propisan zakonom.

Prilikom razmatranja sporazuma prvostepeni sud je upoznao optuženog o svim mogućim posljedicama zaključenja sporazuma, uključujući i obavezu da snosi troškove krivičnog postupka.

U konkretnom slučaju prvostepeni sud je odluku o troškovima zasnovao na Zakonu o krivičnom postupku BiH koji propisuje obavezu optuženog da plati troškove postupka u slučaju kada je presudom oglašen krivim. Dakle, eventualno oslobađanje od troškova predstavlja izuzetak, koji

se utvrđuje u svakom konkretnom slučaju i to na osnovu dokaza iz kojih proizlazi da bi njihovim plaćanjem bilo dovedeno u pitanje izdržavanje optuženog ili lica koje je on dužan da izdržava.

Međutim, po ocjeni prvostepenog suda, a što je potvrđeno i odlukom Apelacionog vijeća, u konkretnom predmetu nisu bili ispunjeni uslovi za oslobađanje optuženog od troškova postupka.

Prilikom pregovaranja o krivici postoji određena mogućnost benefita za optuženog izraženog kroz mogućnost izricanja kazne niže od zakonski propisanog minimuma; međutim, sporazumom se optuženi automatski ne ekskulpira od ostalih obaveza koje su propisane zakonom u slučaju osuđujuće presude, na što mora biti propisno upozoren od suda prije nego što odluči da li će prihvatiti sporazum ili ne. Slijedom navedenog i odluka o troškovima cijeni se u svjetlu ponuđenih dokaza koje dostavlja odbrana optuženog. Oslobađanje od troškova postupka u slučaju da je optuženi oglašen krivim predstavlja izuzetak, a ne pravilo.

Sud je utvrdio da u konkretnom slučaju odbrana nije dostavila dokaze iz kojih bi nesumnjivo proizlazila nesposobnost optuženog da plati troškove postupka i da bi njihovim plaćanjem bilo dovedeno u pitanje izdržavanje ne samo optuženog nego i lica koje je dužan izdržavati. Sud je prilikom donošenja odluke imao u vidu i stav Ustavnog suda BiH u predmetu broj AP 2433/14.

Apelaciono vijeće je istaklo da činjenice i dokazi koji su se cijenili prilikom odlučivanja o dodjeli branioca po službenoj dužnosti ne mogu biti dovoljni i za odluku o oslobađanju optuženog od troškova krivičnog postupka. Naime, okolnosti postavljanja branioca su trenutne i razmatraju se u svrhu obezbjeđenja prava na odbranu. S druge strane, procjena Suda o troškovima postupka nakon što je optuženi oglašen krivim mora u sebi sadržavati sveukupne okolnosti na strani optuženog, uključujući i činjenice koje ukazuju na eventualno oslobađanje od troškova. Ovo posebno iz razloga što od momenta postavljanja branioca do momenta izricanja presude okolnosti mogu biti znatno izmijenjene, pa iz tog razloga, suprotno mišljenju odbrane, odluka o postavljanju branioca po službenoj dužnosti zbog lošeg imovnog stanja optuženog bez dodatnih dokaza koji bi konkretizovali njegovo materijalno stanje ne znači da su automatski ispunjeni uslovi i za konačnu odluku o oslobađanju optuženog od obaveze naknade troškova.

Predmet broj S1 2 K 039243 22 Kž od 31.03.2022. godine – Član 1 Protokola br. 1 uz EKLjP

Činjenice i žalbeni navodi

Presudom Suda Bosne i Hercegovine broj S1 2 K 039243 21 K od 16.12.2021. godine optužena je oglašena krivom da je počinila krivično djelo Krijumčarenje iz člana 214 stav 1. Krivičnog zakona BiH, na način da je robu veće vrijednosti namjeravala prenijeti preko granice, izbjegavajući carinsku kontrolu neprijavlivanjem robe carinskim službenicima. Prvostepeni sud je optuženoj izrekao novčanu kaznu u iznosu od 1.000,00 KM, koju je optužena dužna platiti u roku od 30 (trideset) dana od dana pravosnažnosti presude, uz upozorenje da će se ista zamijeniti kaznom zatvora ukoliko navedenu novčanu kaznu ne plati u cijelosti ili djelimično. Optuženoj su vraćeni oduzeti predmeti, tačnije nakit koji je bio predmet izvršenja krivičnog djela i koji je od optužene privremeno oduzet po potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta. Optužena je obavezana platiti troškove krivičnog postupka koji se odnose na troškove vještaka i sudskog paušala.

Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavilo Tužilaštvo BiH i to zbog povrede Krivičnog zakona i odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se žalba uvaži i pobijana presuda preinači na način da se optuženoj izrekne novčana kazna u iznosu od 5.000,00 KM, te da se oduzmu vraćeni predmeti.

Odluka

Apelaciono vijeće je djelimično uvažilo žalbu Tužilaštva na način da je istu preinačilo u pogledu odluke o izrečenoj krivičnopravnoj sankciji, te je optuženoj izreklo novčanu kaznu u iznosu od 2.000,00 KM (dvije hiljade konvertibilnih maraka).

Kada je u pitanju izricanje mjere bezbjednosti oduzimanje predmeta, Apelaciono vijeće je odbilo žalbu Tužilaštva i prihvatilo stav prvostepenog vijeća. Naime, Tužilaštvo je žalbom isticalo da se u konkretnom slučaju radilo o imperativnoj normi, te da je sud bio u obavezi da oduzme predmete koji su bili predmet krijumčarenja. Suprotno žalbenim navodima, Apelaciono vijeće je u konkretnom slučaju prihvatilo stanovište prvostepenog suda prema kojem se prilikom donošenja odluke prije svega treba uzeti u obzir svrha izricanja mjera bezbjednosti iz člana 68 KZBiH. U skladu s pomenutom odredbom Krivičnog zakona, ista se sastoji u otklanjanju stanja ili uslova koji mogu uticati na to da učinitelj ubuduće čini krivična djela. Sud je prevashodno imao u vidu okolnost konkretnog predmeta, a to je porijeklo spornog nakita, koji je optužena stekla poklonom u krugu porodice, te koji za optuženu ima značajnu sentimentalnu vrijednost, što sve nesumnjivo proizlazi iz dokaznog postupka. Sud je imao u vidu i motiv pokušaja prebacivanja nakita iz BiH, a to je preseljenje u Saveznu Republiku Njemačku. Cijeneći sve navedeno, Sud je zaključio da optužena nije imala motiv da ponovo učini krivično djelo, pa je s tim u vezi i potvrđena odluka prvostepenog suda u vezi s vraćanjem predmetnog nakita optuženoj.

Prilikom donošenja odluke Sud se pozvao na odluku ESLjP-a *Andonoski protiv bivše Jugoslovenske Republike Makedonije*, br. 16225/08, stav 12, od 17. septembra 2015. godine. Sud je proveo i trodijelni test opravdanosti oduzimanja imovine, prema članu 1 Protokola br. 1 uz EKLjP i članu II/3.k) Ustava Bosne i Hercegovine, a to je: kada je to propisano zakonom, u javnom interesu i u skladu s načelom proporcionalnosti. S tim u vezi, Apelacioni sud je ocijenio ispravnim zaključak da u konkretnom slučaju ne postoji javni interes za oduzimanje predmeta od optužene, niti je zadovoljeno načelo proporcionalnosti, zbog čega su suprotni žalbeni prigovori Tužilaštva izjavljeni u ovom pravcu odbijeni kao neosnovani.

S1 2 K 024835 21 Kž od 17.02.2022. godine – Zakonitost pribavljenih dokaza, članovi 6 i 8 EKLjP-a

Činjenice i žalbeni navodi

Prvostepenom presudom Suda Bosne i Hercegovine broj S1 2 K 024835 21 K od 12.11.2021. godine optuženi je oglašen krivim da je počinio krivično djelo Nedoizvoljen promet akciznih proizvoda iz člana 210a stav 1 u vezi sa članom 29 Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, na način da je nabavio duhanske prerađevine koje nisu obilježene propisnim akciznim markicama u namjeri da ih proda i time ostvari imovinsku korist.

Prvostepeni sud mu je izrekao uslovnu osudu kojom mu je za počinjeno krivično djelo utvrđena kazna zatvora u trajanju od dvije (2) godine i istovremeno određeno da se ta kazna neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od tri (3) godine, od dana pravosnažnosti presude, ne počini novo krivično djelo. Istom presudom optuženom je kao sporedna izrečena i novčana kazna u iznosu od 1.000,00 KM (hiljadu konvertibilnih maraka), te je obavezan na plaćanje troškova krivičnog postupka i sudskog paušala. Nadalje, od optuženog su trajno oduzeti predmeti, i to cigarete, te mobilni telefon i pripadajuće SIM kartice. Automobil koji je korišten za izvršenje krivičnog djela je vraćen budući da je pripadao trećem licu.

Protiv navedene presude Tužilaštvo Bosne i Hercegovine je blagovremeno izjavilo žalbu zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da Apelaciono vijeće žalbu uvaži te presudu preinači na

način da se optuženom izrekne kazna zatvora kao glavna kazna, te veća novčana kazna kao sporedna kazna. Žalbu je izjavio i branilac optuženog i to zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede Krivičnog zakona i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da Apelaciono vijeće presudu ukine i predmet vrati na ponovni postupak ili istu preinači na način da optuženog oslobodi krivnje.

Odluka

Apelaciono vijeće je odbilo kao neosnovane žalbene navode i odbrane i Tužilaštva, te potvrdilo prvostepenu presudu. U konkretnom predmetu optuženi je oglašen krivim da je putničkim vozilom vršio nedozvoljeni promet akciznih proizvoda, konkretnije cigareta. S tim u vezi, policijski službenici su nakon razmjene informacija s ovlaštenim licima iz Granične policije BiH izvršili pregled vozila kojim je upravljao optuženi. Odbrana je u toku krivičnog postupka istakla da je u tom pogledu izvršeno nekoliko povreda krivičnog postupka, te da su dokazi pribavljeni nezakonito. Branilac je naveo da su policijski službenici trebali izvršiti vizuelni pregled vozila, a umjesto toga su izvršili pretres, odnosno otvaranje vozila s ciljem pronalaženja tragova i predmeta važnih za krivični postupak. Po mišljenju odbrane, za ovakvo postupanje je bilo potrebno prevashodno pribaviti naredbu nadležnog suda. Ovo posebno što su policijski službenici imali prethodna operativna saznanja o robi koja se nalazila u autu optuženog.

Apelaciono vijeće nije prihvatilo žalbene navode odbrane. Prema mišljenju drugostepenog suda, otvaranje vozila, prtljažnika i vizuelni pregled istog ne predstavlja automatski radnju pretresanja za koju je potrebna naredba nadležnog suda. Sud je prije svega imao u vidu konkretne radnje policijskih službenika koje su se ogledale u vizuelnom pregledu vanjskog i unutrašnjeg dijela putničkog motornog vozila kojim su uočene kartonske ambalaže s cigaretama. Shodno navedenom, Sud je ocijenio da su radnje policijskih službenika predstavljale redovna policijska ovlaštenja propisana Zakonom o policijskim službenicima Kantona Sarajevo. Prema navedenom Zakonu, u policijska ovlaštenja spadaju pregled lica, stvari i prometnih sredstava, a pregled prometnih sredstava obuhvata pregled svih otvorenih i zatvorenih prostora saobraćajnog sredstva i predmeta koji se njime prevoze. Naknadni pregled vozila koje je koristio optuženi, nakon što je prebačeno do Granične policije BiH, po ocjeni Suda predstavljao je pretres vozila, za šta je prema dokazima u spisu prethodno pribavljena naredba sudije za prethodni postupak, što pretres čini zakonitim.

S1 2 K 030781 21 K od 02.03.2022. godine i S1 2 K 030781 22 Kž od 17.08.2022. – Primjena principa *in dubio pro reo*, član 6 ESLjP-a

Činjenice i žalbeni navodi

Prvostepenom presudom Suda Bosne i Hercegovine broj S1 2 K 030781 21 K od 02.03.2022. godine optuženi su oslobođeni optužbe da su počinili krivično djelo Krijumčarenje iz člana 214 stav 1 KZBiH, a za koje su se teretili tačkom 1 optužnice. Istom presudom optuženi su oglašeni krivim da su počinili krivično djelo Sprečavanje službenog lica u vršenju službene radnje – otkrivanja počinitelja krivičnog djela, sprečavanja njihovog bjekstva, te otkrivanja i oduzimanja predmeta koji mogu poslužiti kao dokazi u krivičnom postupku radnje iz člana 241a stav 1 Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine.

Protiv ove presude žalbu je izjavilo Tužilaštvo Bosne i Hercegovine i to zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, bitne povrede odredaba krivičnog postupka, te zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji. Odbrana optuženih je podnijela žalbu zbog povrede Krivičnog zakona, te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Odluka

Prvostepenom presudom prvooptuženom je izrečena kazna zatvora u trajanju od tri (3) mjeseca, a drugooptuženom uslovna osuda, kojom mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od tri (3) mjeseca uz vrijeme provjeravanja od jedne (1) godine od dana pravosnažnosti presude. Optuženi su istovremeno obavezani da nadoknade troškove krivičnog postupka.

Razmatrajući žalbene navode, Apelaciono vijeće je odbilo kao neosnovane žalbene navode i odbrane i Tužilaštva, te potvrdilo prvostepenu presudu. Kao što je prethodno navedeno, optuženi su prvostepenom presudom oslobođeni da su počinili krivično djelo Krijumčarenje iz člana 214 stav 1 KZBiH, za koje su se teretili jednom od tačaka optužnice. Tužilaštvo je žalbom isticalo da je sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje jer je pogrešnom ocjenom izvedenih dokaza utvrdio da nije dokazana teza optužbe da su optuženi kao saizvršioc, izbjegavajući mjere carinske kontrole, učestvovali u prenosu robe preko carinske linije, odnosno iz R. Srbije na područje BiH, a što predstavlja bitan element bića predmetnog krivičnog djela, kao ni činjenicu da je roba mimo zvaničnog graničnog prelaza prevezena iz R. Srbije u BiH. Tužilaštvo je smatralo da je Sud propustio da primjeni odredbu člana 15 ZKPBiH, te da nije slobodnom ocjenom dokaza izvršio logičko povezivanje dokaza u jednu cjelinu.

Suprotno navodima žalbe, Apelaciono vijeće je zaključilo da je prvostepeni sud dao pravilnu ocjenu provedenih dokaza, te da je pravilno utvrdio činjenično stanje u ovom predmetu. U konkretnom slučaju, prvostepeni sud je na osnovu provedenih dokaza utvrdio da je kod optuženih pronađena roba u unutrašnjosti Bosne i Hercegovine, i to u blizini granice s Republikom Srbijom. Međutim, Sud je utvrdio da je za postojanje krivičnog djela Krijumčarenje, kako je to opisano predmetnom optužnicom, neophodno bilo dokazati da su optuženi robu prenijeli preko carinske linije, i to izbjegavanjem mjera carinskog nadzora.

Međutim, prema stavu Suda, Tužilaštvo provedenim dokazima u toku postupka nije uspjelo dokazati da su optuženi, kao saizvršioc, izbjegavajući mjere carinske kontrole učestvovali u prenosu robe – odjevnih predmeta preko carinske linije, odnosno iz R. Srbije na područje BiH, a što predstavlja bitni element bića krivičnog djela iz člana 214 stav 1 KZBiH, kao ni činjenicu da je predmetna roba mimo zvaničnog graničnog prelaza prevezena iz R. Srbije u BiH. Imajući u vidu navedeno, sud je primjenom principa *in dubio pro reo* optužene oslobodio optužbe. Naime, pravilo *in dubio pro reo* propisuje da sud sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja krivičnog djela ili o kojima zavisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva rješava presudom na način koji je povoljniji za optuženog.

Prilikom donošenja odluke Sud je imao u vidu praksu Ustavnog suda BiH u predmetu broj 1196/09 od 26.01.2012. godine, te ESLjP-a u predmetima *Pfunders (Austrija protiv Italije)*, 1963., Yearbook VI, str. 740 (782-784), *Barbera, Messeguei Jabardo protiv Španije*, presuda od 6. decembra 1988. godine, serija A broj 146, stav 77.

S obzirom na to da je u konkretnom slučaju kod optuženih pronađena i privremeno oduzeta roba (odjevni predmeti), a kako je Sud oslobodio optužene za krivično djelo iz člana 214 stav 1 KZBiH, Sud je, postupajući u skladu sa članom 391 ZKPBiH, istu oduzeo iz razloga opšte sigurnosti, o čemu je doneseno posebno rješenje.

Ovakav stav prvostepenog suda je potvrdilo i Apelaciono vijeće u drugostepenoj presudi.

S1 2 K 035986 22 Kž 9 od 31.03.2022. godine – Zakonitost pribavljenih dokaza/zakonitost produženja posebnih istražnih radnji

Činjenice i žalbeni navodi

Presudom Suda Bosne i Hercegovine broj S1 2 K 035986 21 K od 14.12.2021. godine optuženi je oglašen krivim da je počinio produženo krivično djelo Neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195 stav 1 te je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od pet (5) godina. Istom presudom odlučeno je da se od optuženog oduzima opojna droga „kokain”. Također, presudom je na osnovu člana 198 stavke 1 i 2 Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, a u vezi sa članom 193 ZKPBiH, usvojen imovinskopravni zahtjev koji je podnijelo Tužilaštvo BiH u ime Državne agencije za istrage i zaštite, te je od optuženog oduzeta protivpravna imovinska korist stečena izvršenjem krivičnog djela. Na osnovu člana 188 stav 1 ZKPBiH optuženi je obavezan na plaćanje troškova krivičnog postupka u odnosu na osuđujući dio presude.

Branioци optuženog su podnijeli žalbu zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, povrede Krivičnog zakona, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da Apelaciono vijeće presudu ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje, odnosno da pobijanu presudu preinači na način da optuženog oslobodi svih optužbi.

Odluka

Apelaciono vijeće je žalbu branioca optuženog odbilo kao neosnovanu, te je potvrdilo prvostepenu presudu. Jedan od žalbenih prigovora odbrane je bio zakonitost produženja posebnih istražnih radnji koje su u toku istrage poduzimane u odnosu na optuženog (kontrolisani otkup predmeta i simulirano davanje potkupnine, korištenje prikrivenih istražitelja i korištenje informatora). Žalbom se ističe da naredbe za produženje posebnih istražnih radnji nisu u zakonskom roku produžene, te se na takvim naredbama, odnosno dokazima proisteklim iz takvih naredbi, nije mogla temeljiti osuđujuća presuda. U konkretnom slučaju, naredbom sudije za prethodni postupak određeno je izvođenje posebnih istražnih radnji na period od mjesec dana. Iste mjere su nakon toga naredbom produžene na novi jednomjesečni period. Nova naredba je izdata nakon četiri dana od isteka trajanja prvobitne naredbe. Odbrana je smatrala da se u konkretnom slučaju moglo raditi samo o ponovnom određivanju posebnih istražnih radnji, a ne o produženju. Nadalje se žalbom ukazalo da se identična situacija ponovila i u odnosu na drugu naredbu prema kojoj su radnje produžene 17 dana po njihovom isteku. Suština prigovora odbrane odnosi se na protek vremena od momenta kad je prethodna naredba prestala da važi do momenta kada je izdata nova naredba, a u čemu odbrana vidi nezakonitost naredbi za produženje posebnih istražnih radnji i posljedično tome nezakonitost dokaza proizašlih iz tih naredbi. Prema stavu odbrane, u konkretnom slučaju nije se moglo raditi o produženju naredbe, već o novom određivanju posebnih istražnih radnji, te da je za produženje nužan vremenski kontinuitet.

Imajući u vidu pomenuti žalbeni prigovor, Apelaciono vijeće je prije svega imalo u vidu odredbe Zakona o krivičnom postupku BiH koje se odnose na određivanje, produženje, te trajanje posebnih istražnih radnji. Vijeće je utvrdilo da zakonske odredbe ne određuju trenutak u kojem je tužilaštvo u obavezi dostaviti prijedlog za produženje posebnih istražnih radnji, u odnosu na vrijeme kada ističe rok trajanja mjera određenih prethodnom naredbom. Posljedično tome nije određeno u kojem roku u odnosu na prethodnu naredbu je sud u obavezi izdati novu naredbu kojom se prethodne mjere produžavaju, a što sve zavisi od konkretnog slučaja. U ovom predmetu, u odnosu na prvu naredbu, sud je utvrdio da je zbog pitanja proceduralne prirode došlo do pauze od četiri dana, budući da je Tužilaštvo podnijelo prvi prijedlog prije isteka roka za trajanje posebne istražne radnje,

ali je isti vraćen na uređenje i dopunu. Nakon dostavljanja novog prijedloga, sud je izdao naredbu za produženje posebnih istražnih radnji. Sud je zaključio da navedeno postupanje ne dovodi u pitanje pravilnost i zakonitost same naredbe, a posljedično tome ni dokaza koje su proistekle iz iste. Apelaciono vijeće je istaklo da, pored navedenih razloga procesne prirode, samo produženje naredbe može ovisiti i od momenta procjene policijskih organa i tužilaštva u kojem trenutku je najcjelishodnije produžiti mjere kako bi iste polučile određene rezultate, uz ispunjenje uslova za produženje. Shodno navedenom, Apelaciono vijeće je utvrdilo, kao i prvostepeno vijeće, da je takva procjena bila u odnosu na drugu naredbu, te da se u tom trenutku očekivalo da se stekao momenat za prikupljanje dokaza. Kada je u pitanju zakonitost dokaza, Sud je cijenio i značaj odredbe člana 122 ZKPBiH koji propisuje korištenje dokaza pribavljenih posebnim istražnim radnjama.

Također, Apelaciono vijeće je posebno ukazalo da sa aspekta zakonitosti dokaza treba imati u vidu odredbe članova 121 i 122 ZKPBiH o korištenju dokaza pribavljenih posebnim istražnim radnjama, iz kojih jasno proizlazi da se na dokazima pribavljenim bez sudske naredbe ili izvan njenog okvira ne može zasnivati sudska odluka.

Na koncu, Vijeće je zaključilo da u konkretnom slučaju nisu pribavljeni, niti su korišteni kao dokazi, rezultati posebnih istražnih radnji u periodu kada naredba suda nije bila na snazi, odnosno iste nisu ni provedene.